

Queridos diocesanos:

El día dos de febrero la Iglesia celebra la fiesta de la Presentación del Señor en el templo. Hace cuarenta días celebrábamos, llenos de alegría, la fiesta de su Nacimiento; hoy es presentado por María y José para cumplir públicamente con la ley, pero en realidad para encontrarse con el pueblo creyente. Los santos ancianos Simeón y Ana acudieron al templo y lo reconocieron afirmando el primero que ya podía morir y la segunda, tras pasar muchos años sirviendo en las actividades del templo, hablaba del niño a todos los que aguardaban la liberación de Jerusalén. No fue un encuentro casual sino un hecho producido por su constante presencia y su voluntad inequívoca de buscar al Señor, el Mesías anunciado por los profetas.

En esta fiesta se habla más de Cristo, como luz del mundo, que de su Madre, aunque parezca popularmente una fiesta de la Virgen María. De la luz de Cristo a las candelas que se reparten al principio de la celebración de la Eucaristía en las parroquias y lugares de culto para indicar el camino que todo creyente debe recorrer para encontrar la luz de la Verdad. Cuando se encienden las candelas se percibe la claridad de un recinto todavía oscuro o en penumbra y se empieza a caminar junto a la comunidad para llegar al presbiterio, escuchar la Palabra y encontrarse con Cristo.

Es una fiesta celebrada por todas las parroquias y comunidades de la Iglesia pero hoy deseo dar información de dos instituciones eclesiales, presentes en nuestra diócesis, que la celebran de un modo especial: la Vida Consagrada y el movimiento apostólico de Vida Creixent.

Se dice de la Vida Consagrada al conjunto de hombres y mujeres que a lo largo de los siglos, dóciles a la llamada del Padre, han elegido un camino de especial seguimiento de Cristo. Como los Apóstoles, han dejado todo para estar con Él al servicio de Dios y de los hermanos y han contribuido a la misión de la Iglesia con los múltiples carismas de vida espiritual y apostólica que el Espíritu Santo ha suscitado en cada momento de la historia. Desde luego ha habido una persona en concreto que se ha visto adornado de unas características evangélicas y las ha querido poner al servicio de la Iglesia que las ha aceptado. Le han seguido otros con el mismo impulso y han creado comunidades de vida y de oración. Les llamamos fundadores que han dedicado su misión a la enseñanza, a los servicios de caridad, a las misiones, a los enfermos, a los ancianos o a los presos, a la cultura y a otras muchas acciones. Nosotros admiramos su entrega y agradecemos su actuación. En nuestra diócesis hay varias comunidades de vida activa, masculinas y femeninas, que cubren los diversos aspectos de la pastoral al servicio de las parroquias o en centros propios de enseñanza o de atención a enfermos o ancianos. También contamos con un monasterio de vida contemplativa.

Es su fiesta como consagrados porque se acogen al pasaje de la vida de Cristo en su Presentación en el templo o en su consagración definitiva a la salvación de la humanidad.

También celebran su fiesta los grupos que conforman el movimiento apostólico de Vida Creixent. Son grupos formados por personas de una determinada edad que se reúnen en las parroquias para continuar su formación cristiana. La oración, la ayuda entre ellos, la colaboración con las actividades parroquiales son los caracteres específicos de su dedicación. Además están al servicio de su familia en unos años no sujetos a una actividad laboral concreta. Durante este curso siguen las orientaciones formativas que se centran en un libro titulado **PRIMAVERA EN LA TARDOR DE LA VIDA**, reuniéndose en habituales sesiones de trabajo.

Es su fiesta por tener como referentes apostólicos a los ancianos Simeón y Ana.

Pidamos Dios por todos ellos. Con mi bendición y afecto. +Salvador Giménez, obispo de Ll.

Estimats diocesans:

El dia dos de febrer l'Església celebra la festa de la Presentació del Senyor al temple. Fa quaranta dies celebràvem, plens d'alegria, la festa del seu Naixement; avui és presentat per Maria i Josep per tal de complir públicament amb la llei, però, sobretot, per a trobar-se amb el poble creient. Els sants ancians Simeó i Anna van anar al temple i el van reconèixer: el primer, va afirmar que ja podia morir i, la segona, després de passar molts anys servint en les activitats del temple, parlava del nen a tots els qui esperaven l'alliberament de Jerusalem. No va ser una trobada casual sinó un fet produït per la seva constant presència i la seva voluntat inequívoca de buscar el Senyor, el Messies anunciat pels profetes.

En aquesta festa es parla més de Crist, com a llum del món, que de la seva Mare, si bé popularment sembla una festa de la Mare de Déu. Celebrem la llum de Crist amb les espelmes que es reparteixen al principi de la celebració de l'Eucaristia a les parròquies i llocs de culte per indicar el camí que tot creient ha de recórrer per trobar la llum de la Veritat. Quan s'encenen les espelmes es percep la claredat d'un recinte encara fosc o en penombra i es comença a caminar al costat de la comunitat per arribar al presbiteri, escoltar la Paraula i trobar-se amb Crist.

Encara que sigui una festa celebrada en totes les parròquies i comunitats de l'Església, avui desitjo informar-vos de dues institucions eclesials, presents a la nostra diòcesi, que la viuen d'una manera especial: la Vida Consagrada i el moviment apostòlic de Vida Creixent.

Anomenem Vida Consagrada al conjunt d'homes i dones que al llarg dels segles, dòcils a la crida del Pare, han triat un camí d'especial seguiment de Crist. Com els Apòstols, ho han deixat tot per estar amb Ell al servei de Déu i dels germans i han contribuït a la missió de l'Església amb els múltiples carismes de vida espiritual i apostòlica que l'Esperit Sant ha suscitat en cada moment de la història. Per descomptat, hi ha hagut una persona concreta que s'ha vist revestida d'unes característiques evangèliques i les ha volgut posar al servei de l'Església, que les ha acceptat. L'han seguida unes altres amb el mateix impuls i han creat comunitats de vida i d'oració. Els qualifiquem de fundadors i han dedicat la seva missió a l'ensenyament, als serveis de caritat, a les missions, als malalts, als ancians i als presos, a la cultura i a moltes altres accions. Admirem el seu lliurament i agraïm la seva actuació. A la nostra diòcesi hi ha diverses comunitats de vida activa, masculines i femenines, que abracen els diferents aspectes de la pastoral al servei de les parròquies i en centres propis d'ensenyament o d'atenció a malalts i ancians. També comptem amb un monestir de vida contemplativa.

És la seva festa com a consagrats perquè s'acullen al passatge de la vida de Crist en la seva Presentació al temple i en la seva consagració definitiva a la salvació de la humanitat.

També celebren la seva festa els grups del moviment apostòlic de Vida Creixent. Són grups de persones grans que es troben a les parròquies per continuar la seva formació cristiana. L'oració, l'ajuda mútua, la col·laboració amb les activitats parroquials són els caràcters específics de la seva dedicació. A més, estan al servei de la seva família en uns anys no subjectes a una activitat laboral concreta. Durant aquest curs segueixen les orientacions formatives que se centren en un llibre titulat *PRIMAVERA EN LA TARDOR DE LA VIDA*, i es reuneixen habitualment en sessions de treball.

És la seva festa perquè tenen com a referents apostòlics els ancians Simeó i Anna.

Preguem a Déu per tots ells. Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida